

6 plec

estiu 2001

informatiu d'Eina

Passeig Santa Eulàlia 25
08017 Barcelona
Tel. 93 203 09 23
Fax 93 280 05 54
info@eina.edu
www.eina.edu

Entrevista de Carles Guri a Hubertus Pöppinghaus
Escultura de llum Menció especial en els premis FAD
Fet a Eina: *Plaers, Habitàcola 2001, 18 Intervencions a Olesa*
Eina, Grups de Treball Estudi del Pla de Color de Gràcia
Postgraus 2001-2002
Corresponsal a Milano Felice Mancino

Editorial

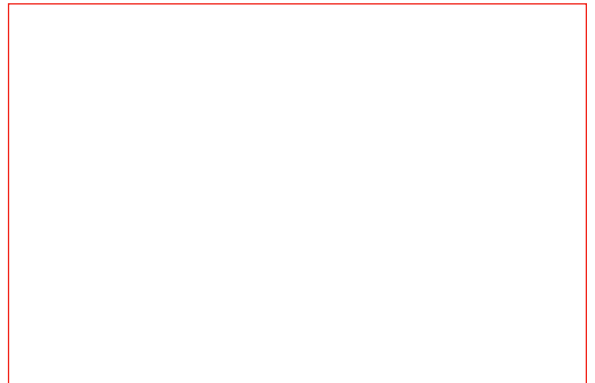
D'Eina a la feina... o de la feina a Eina?

"La il·lusió de molts estudiants és acabar l'escola per entrar en una empresa, la il·lusió d'alguns empresaris seria deixar l'empresa per entrar en una escola. Un any a Eina... qui pogués!" Aquest és el comentari que ens enviava des de *Vinçon* Fernando Amat en motiu de l'elaboració del dossier dels *Premios Nacionales de Diseño*. Més que una actitud nostàlgica, pensem que aquest comentari demostra una clara comprensió dels canvis en el món del treball que estan obligant a pensar de manera diferent tant el procés de formació, com el procés d'inserció i les trajectòries professionals. Tanmateix, pel que fa al sector associat al desplegament de la cultura visual i el disseny, encara sobreviuen, entre estudiants i professionals, algunes velles idees que cada dia que passa apareixen més desactualitzades i que mereixen ser comentades.

Una d'elles és la que, tot qüestionant l'aprenentatge en les aules, assegura que "quan realment s'aprèn és quan es comença a treballar". La força d'aquesta creença entre els educands i alguns educadors del disseny i de l'art pot tenir causes diverses. Sens dubte en la seva propagació, influeixen la relativa novetat de les titulacions en aquests àmbits (amb un fort component autodidacte encara molt present en les biografies de bona part dels professionals en actiu) o certa aura antiacadèmica que els acompanya. Com també és possible que es manifesti una dèbil comprensió d'uns estudis de rang universitari amb objectius i ambicions que van més enllà dels elements d'aprenentatge d'ofici. No obstant això, aquesta creença es reforça quan s'hi afegeixen l'ansietat per la professionalització de l'estudiant davant les oportunitats de treball d'un mercat força actiu. La confiança o la promesa d'una formació a través de la feina (sovint utilitzada com a argument pretesament justificador d'unes condicions laborals precàries) legítima o serveix de racionalització a canvi de dedicació. És així com les oportunitats laborals "addueixen" fàcilment estudiants encara en ple procés de formació que, si deixen l'escola, guanyen en motivació pel fet de participar en "projectes reals" però veuen empobrides les possibilitats d'especulació i recerca (sovint substituïdes per l'aplicació de fórmules i "tics d'ofici"), així com l'enriquiment que ofereix entrar en contacte amb les diferents maneres de fer i els punts de vista divergents que només tenen ocasió de conèixer en una escola.

La falsa dicotomia que enfronta aprenentatge a l'escola i aprenentatge al treball no permet valorar que es tracta de dos aprenentatges de naturalesa diversa, ambdós necessaris i complementaris, i no necessàriament successius o alternatius. La qüestió, per tant, consisteix en afermar els punts de contacte i, sobretot, en canalitzar experiències de treball avaluable pedagògicament dins de la carrera. Inversament, s'imposa una consciència generalitzada que l'aprenentatge no acaba amb la presentació del Projecte Fi de Carrera. Retornar (o canviar) d'escola, fer cursos de reciclatge i de formació continuada, ampliar els estudis amb estades a l'estranger, o accedir al tercer cicle universitari hauran de passar a ser experiències habituals entre professionals de l'art i el disseny amb estatus professionals consolidats. D'altra banda, no deixa de ser curiós que en l'àmbit

segueix a la pàgina 2

Il·lustració de Toni López realitzada a l'assignatura "Il·lustració, Publicitat i Disseny Gràfic" del Curs d'Especialització Professional "Il·lustració Creativa"

En la franja superior, reproducció de l'estudi de lux del projecte "Escultura de llum" de Jaume Barrera i Carmen de la Calzada (pàg. 2).

Consell Editorial

Antoni Mari
Oriol Pibernat
Octavi Rofes
Mercè Valeri
Xavier Vallverdú

Col·laboradors No.6

Jaume Barrera
Carles Guri
Anna Llàcer
Felice Mancino
Ramon Pintó
Hubertus Pöppinghaus
Carmina Sanvisens
Sònia de la Torre
Laia Vilaró
Patricio Vélez

Disseny Gràfic

Bàrbara Castro

Impressió a
Masanas Gràfiques
Carrer de les Moles 31

Paper cedit per Dispay

Dip. Leg.: B-9844-2001

del disseny i de l'art el mot "estudi" hagi quedat circumscribit exclusivament al local de treball. Caldria, doncs, que "l'estudi" recuperés el seu sentit original com a lloc on s'adquireixen coneixements, s'experimenta i es documenta una pràctica; és a dir, on s'estudia.

Tot i ser clara i assumida la responsabilitat de les escoles en relació a millorar la preparació tècnica, fomentar la reflexió i esperonar la creativitat —una responsabilitat que comença pel mateix compromís de tot professor a aconseguir que l'alumne arribi a superar-lo— aquesta responsabilitat, si es vol augmentar la qualitat i el to general de l'art i el disseny que es fan a Catalunya, no pot acabar en les escoles. Cal que des de les associacions de professionals, des dels estudis, les agències i les empreses, i des de les institucions culturals s'apliquin polítiques i estratègies que vagin més enllà del mer seguidisme del mercat, de la creació de plataformes promocionals de curta volada i de les polítiques de contractació oportunistes. I cal, principalment, que ser estudiant no es percebi com una etapa transitòria a superar sinó com una actitud a mantenir al llarg de tota la trajectòria laboral.

Hubertus Pöppinghaus entrevistat per Carles Guri

"Vejo a Barcelona amenazada por políticas urbanísticas erróneas"

Carles Guri, professor de l'assignatura Disseny d'Exposicions, entrevista a Hubertus Pöppinghaus amb motiu de la seva incorporació com a professor de l'assignatura Materials i Tecnologies de l'itinerari de Disseny d'Interiors. Hubertus Pöppinghaus, component junt amb Charo García Diego d'Estudio de Arquitectura Integral, ha destacat per projectes arquitectònics respectuosos amb tots els elements urbanístics, socials, naturals i paisatgístics que deturminen la identitat del lloc de les intervencions.

Desde vuestro despacho Estudio de Arquitectura Integral habéis abierto un importante camino en el difícil compromiso de la arquitectura con la idea de un desarrollo sostenible posible. Ahorro de energía, reciclaje, re-uso y conservación del medio ambiente son conceptos ineludibles en el diseño futuro. Háblanos de cómo interpretas el papel del diseñador en este contexto.

A pesar del tan famoso mundo virtual de nuestros proyectos, las realizaciones de los arquitectos y de los diseñadores están hechas de materia física, que en el fondo no es otra cosa que energía concentrada. En el mundo de la construcción malgastamos el 70% de la factura energética global a pesar de las conocidas consecuencias. Es un reto para la universidad aumentar la concienciación de los futuros diseñadores delante de este importante impacto medioambiental. El reciclaje y la re-utilización tienen que convertirse en símbolos de las sociedades más avanzadas para refutar la ecuación del american way of life: despilfarro igual a bienestar.

El principal problema con el que nos hemos enfrentado hasta el momento es nuestra histórica y premeditada desinformación. Uno de los papeles que has asumido en Barcelona de forma activa ha consistido en actuar como transmisor de información y catalizador de debates. Tu labor académica es un paso más en este compromiso.

Soy un emigrante privilegiado porque después de haber vivido en Frankfurt, Zürich y Londres he podido elegir la ciudad donde me gusta vivir y trabajar. Tanto aprecio Barcelona, y su mediterranean way of life, que siento la necesidad de intervenir como ciudadano y ar-

quitecto cuando la veo amenazada por políticas urbanísticas erróneas y evaluadas según un falso rendimiento a corto plazo, que excluye costes medioambientales, sociales y patrimoniales. Es una lástima que sea tan difícil aprender de los errores de los demás y que se haya tenido que derribar tantos edificios, calles, plazas y barrios enteros en nuestra ciudad para que el alcalde Joan Clos llegue finalmente a la conclusión delante de la ONU que "Es absurdo ensorrecer centros históricos en nombre de la modernidad". Por lo tanto, en mi asignatura se va hablar de la rehabilitación con criterios de reciclaje y eficiencia energética, del ahorro de recursos como el agua y además del privilegio que significa poder vivir sin coche en el centro de una Metrópolis.

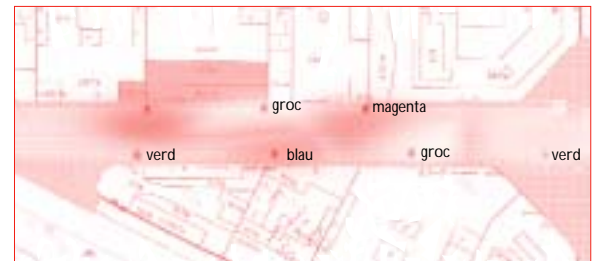
Vosotros apostáis por la Arquitectura Tèxtil como un ejemplo paradigmático en el que demostrar cómo es posible una arquitectura comprometida a la vez con nuestro tiempo y con nuestra tradición (toldos y envelats por ejemplo), que implique el desarrollo de tecnología avanzada, que haga posible una optimización de los costes y de los recursos, que minimice el impacto medioambiental, que sea reversible y que constituya un campo ilimitado de expresión formal. Hemos asistido al poderoso resurgimiento mediático de las formas hinchables y sinuosas de los 70. Creo que vas a proponer un curso en el que además de justificar cultural e históricamente la evolución del tipo, el alumno podrá adentrarse en el proceso de diseño de estructuras tensadas con instrumental profesional.

Desde mi época de estudiante me ha fascinado la obra del arquitecto alemán Frei Otto y de todo su equipo del famoso Instituto de Estructuras Lige-

Escultura de llum

Jaume Barrera, professor de Teoria de la Imatge i de la Comunicació, junt amb l'aparelladora Carmen de la Calzada han estat finalistes i menció especial en els Premis FAD, secció espais exteriors, amb el projecte Escultura de llum, realitzat davant la seu del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Barcelona

L'Escultura de llum és una metàfora sobre l'escenari-teatre on, en aquest cas, el vianant és actor i espectador alhora. El fet d'estar al carrer, que és sempre un escenari d'esdeveniments on es barreja el que és públic i el que és privat, recolza la idea que l'experiència viscuda i la creació artística participen de la mateixa essència: així la intervenció del vianant completa l'obra. L'itinerari a tot el llarg del carrer crea una extensió contínua que lluny d'incrementar els elements ja redundants al carrer, suavitza l'entorn urbà, no sumant sinó restant complexitat vers un sols conjunt formal: la llum, el color i l'ombra.

A Intervencions al carrer. Recorregut de llum-color al llarg del carrer conformat per dues parts (1 i 2) amb alternància de 12 hores de durada cadascuna, desplaçable al llarg de l'any en sentit invers de la intensitat de la llum del sol: A plena llum del sol funcionarà el recorregut subterrani (2) i a partir del capvespre el recorregut elevat (1).

1 Acolrint i ampliant el número de focus de l'enllumenat públic aconseguim, que el recorregut al llarg del carrer esdevingui un esdeveniment: la descomposició colorística de l'ombra en els objectes i vianants. Així en creuar-se dues persones, parar-se per conversar..., produït per l'encreupament de les projeccions d'ombres, es produeix un procés de sostracció i addició d'ombres colorades (llum-color-ombra secundari, ternaris, sostracció...)

2 Donant llum i color a l'interior dels claveguerams a tot el llarg del carrer convertim el sol en una analogia de l'escenari: els vianants-actors són il·luminats al passar-hi per sobre o als costats; hi ha vida més enllà de la superfície, en el secret que supera l'espai de l'escenari, l'espai del que és públic.

B Emfatitzant el sentit referencial de CAATB, la intervenció escultòrica continua colorant amb llum i des de l'interior de l'edifici tres finestres (només la part inferior i amb formes diferents). Són el punt final que remet a l'interior, al misteri, al secret... que sempre guarda l'activitat d'un edifici, i que ens porta del carrer a la part superior de la façana, on es troba el "llagost" de Joan Brossa.

ras (IL) de Stuttgart. Son unos verdaderos precursores de la arquitectura ecológica y sostenible. Tuve el privilegio de realizar mi Proyecto Final de Carrera en el IL sobre el tema de una vivienda experimental-textil diseñada con maquetas físicas y un novedoso programa informático que hoy es comercializado por la empresa alemana Technet. Los campos de aplicación para el diseñador son inmensos e incluyen la arquitectura efímera, transportable, desmontable, hinchable, mutable, etcétera. Todos ellos constituyen una posible respuesta a las exigencias proyectuales del diseñador actual en un mundo en continua transformación.

Prova pilot del Pla de Color del Districte de Gràcia

El passat 12 de juliol es van presentar al Districte de Gràcia els resultats de la prova pilot del Pla de Color del Districte de Gràcia (veure Plec 3). Aquest estudi l'ha realitzat el Grup de Treball dirigit per Patricio Vélez i Ramon Pintó, amb la participació de Mireia Mas, Olga Morató, Pep Trias, Javier Valcarce i Cristina Peña. Reproduïm un fragment de la Memòria on es sintetitzen els criteris generals aplicats en aquest projecte.

A partir de l'anàlisi dels sectors del carrer Verdi i la Plaça Rius i Tauler hem establert com a unitat compositiva la seqüència d'edificis compresa en cada tram de carrer. Aquesta és una escala intermitja que permet establir relacions, d'una banda amb el sector, i de l'altra, amb els mateixos edificis que configuren el tram.

També hem de considerar que cada tram es relaciona frontalment amb la façana oposada i, als extrems, amb la continuïtat espacial de les cantonades. En el cas de les places, les relacions s'enriqueixen per l'amplitud visual i la multiplicitat de recorreguts i punts de vista. En canvi, no considerem factible el tractament aïllat del color per a cada edifici, malgrat que sabem que un gran nombre d'intervencions es fan individualment.

En resposta a l'heterogeneïtat morfològica dels sectors, els objectius bàsics d'aquest estudi de color són:

Atenuar la fragmentació morfològica

Proposar procediments que tendeixin a incrementar l'ordre i l'harmonia en la contigüitat de les peces, sense que això impliqui uniformitat o monotonia. D'altra banda, com ja hem dit anteriorment, si es vol que aquesta proposta sigui integradora, és lògic que s'allunyi del recurs a la integració per contrast, que utilitza recursos altament contrastats quan no són estridents.

Revitalitzar lumínicament els carrers

Donada l'estructura urbana dominada per carrers estrets i espais encaixonats, es proposen actuacions dirigides a compensar els efectes de fosc que es fan més evidents per l'envelliment i la brutícia acumulada a les façanes.

Conservar i realçar els valors formals de cada edifici

Aquests són criteris originàriament patrimonials, però no per aquest motiu exclouents de qualsevol intervenció. No es tracta d'inventar o d'introduir colors nous. La definició cromàtica depèn del grau d'intervenció, de la interpretació que es faci dels colors originals, de l'estat urbanístic o catalogació patrimonial i de les relacions sintàctiques de cada tram i sector. Aquest estudi no proposa la conservació en termes estrictes. Les dissonàncies de molts edificis i el mal estat de molts altres poden conduir a tractaments de façanes que els reinterpretin amb tècniques o amb caràcters nous; també en ajustaments cromàtics, ja siguin de tint o de valor. Són intervencions estretament vinculades amb el Catàleg de Patrimoni.

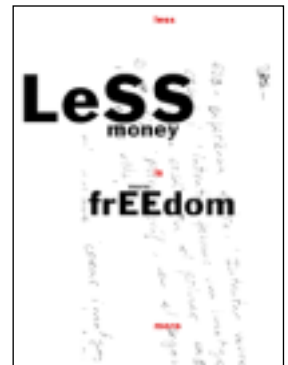
Reforçar la identitat pròpia del Districte

Finalment, podem destacar dues observacions de caràcter cultural o, més concretament, d'apreciació estètica. D'una banda, creiem que el canvi accentuat del cromatisme produiria estranyesa als habitants del barri. I, en l'altre extrem, hem observat algunes intervencions que, per mimetisme o per efecte de la moda, utilitzen colors provinents d'altres experiències de rehabilitació urbana, adequades al seu context, però alienes al de Gràcia. Per això insistim en que la força de l'element concret és la primera pauta per a la seva ordenació.

David Carson Sessió de treball

El passat divendres 18 de maig va tenir lloc la trobada a Eina amb el dissenyador nord americà David Carson. L'acte va constar de dues parts. La primera va consistir en una xerrada oberta al públic on es va debatre la incidència de l'obra de Carson. Aquesta primera part es va iniciar amb dues intervencions, de Josep Maria Pujol, professor de *Tipografia* i de Philip Stanton, professor d'*Il·lustració*, que situaven en context i recollien els aspectes més significatius de l'obra de Carson, i tot seguit es va obrir un torn de preguntes i respostes amb el convidat.

La segona part, realitzada a la tarda, es va centrar en un taller de disseny gràfic i il·lustració tutoritzat per David Carson, amb la col·laboració dels professors Philip Stanton i Laura Klamburg. En aquest taller van participar alumnes del segon cicle de l'itinerari de Disseny Gràfic i del Curs d'especialització professional, il·lustració creativa i tècniques de comunicació visual.

Treballs dels alumnes Sergi Mardiles i Marcel Joan realitzats en el taller de la tarda

Apunt pres per Philip Stanton en el transcurs de la conferència

Fet a Eina

Plaers

Aquest projecte va partir de la proposta feta per Manel Esclusa, professor de l'assignatura *Creació Fotogràfica*, de fer un treball on hi participés tot el grup. El resultat havia de ser un sol conjunt, format per petites parts cadascuna de les quals havia de perdre el significat en separar-les del grup. En resum, s'havia de fer una obra única col·lectiva que representés a tots els alumnes com a grup. El tema era completament lliure, això va obligar a decidir-ne un que tothom estigués d'acord a desenvolupar. Amb una votació final van quedar dos temes: plaers i sexe. La mescla va ser fàcil: el títol de l'exposició seria *Plaers*, i en relació al contingut es referiria al plaer de veure menjar i, a través d'aquests, parts del cos. Un cop decidit el tema es va treballar la visualització d'aliments que podien despertar algun tipus de plaer, mitjançant associació d'idees o d'imatges. Es va pensar en melons, plàtans, cloïsses, pebrots, ous, etc. Finalment cadascú va escollir una imatge i en reproduïm el resultat.

Els alumnes que han participat a *Plaers* han estat: Oscar Bagués, Reyes Gifra, Joan Guardia, Rodrigo Izquierdo, Aritz López, Anna Llacer, Maria de Lluc Massaguer, Sandra Miravittles, Carlos Murillo, Laura Nieves, Sandra Rabassa, José Ramirez, Jordi Raventós.

Fet a Eina

Habitàcola 2001

Laia Vilaró i Sònia de la Torre

Com cada any Eina ha participat amb els alumnes de 3r curs de l'itinerari de Disseny d'Interiors al concurs Habitàcola organitzat pel FAD. Aquest any amb el tema d'un projecte d'espai lúdic a Barcelona, dins de l'edifici "Heron City" on s'havia d'habilitar un espai destinat a discoteca. En el procés de disseny es tenien en compte la normativa i ordenances de condicions de protecció contra incendis, per aquest motiu els bombers de Barcelona han intervingut i col·laborat en la coordinació dels premis.

Quatre grups d'alumnes han estat finalistes amb el lema *Chof* i el grup de Laia Vilaró i Sònia de la Torre han estat guanyadores del 2n premi.

El projecte es basa en la deconstrucció de l'espai mitjançant la successió de plans verticals, d'acer galvanitzat tractat, que segueixen diferents direccions. Alguns d'aquests, no s'arriben a tocar mai, creant així, fisures que permeten l'accés a la zona de serveis i a les sortides d'emergència. Sobre el paviment de formigó polit de l'espai s'hi recolzen una sèrie de plaques, del mateix material que les verticals, que recreen una caiguda.

La llum escenogràfica de l'espai ve donada en dues direccions: la llum que s'escapa per les esclotxes dels panells verticals i una llum que només trobarem en la planta inferior; la de la paret ondulant. Aquesta última, banyarà l'entorn simulant els reflexes que es creen quan un petit raig de llum travessa una superfície aquosa.

El conjunt d'elements abans esmentats donen lloc a un ambient on el qui el recorre es veu embolcallat per una aura lumínica i espacial que el transporta a la profunditat del mar.

Fet a Eina

Exposició

Teatre de la Passió d'Olesa - Plaça de l'Oli
18 propostes d'intervenció a Olesa

Del 22 de juny al 8 de juliol s'han exposat a l'Espai d'Art del Teatre de la Passió d'Olesa els projectes realitzats pels estudiants de l'assignatura Volum sota la tutoria del professor Albert Valera. Els treballs consisteixen en 18 propostes d'intervenció efímera sobre l'espai públic urbà que incideixen en aspectes d'identitat local i especificitats culturals del lloc.

Els alumnes seleccionats han estat: Mireia Cerdà, Sara Esponey, Núria Fernández, Anna Folch, Sílvia Gallart, Alan Giralt, Gerard González, Alèxia Gumà, Eugènia Hernández, Mireia Llobera, Antoni Pàmies, Ruben Reina, Mònica Sans, Isern Serra, Joan Miquel Suárez, Miriam Suso, Katrien Vann Steen i Oriol Vidal.

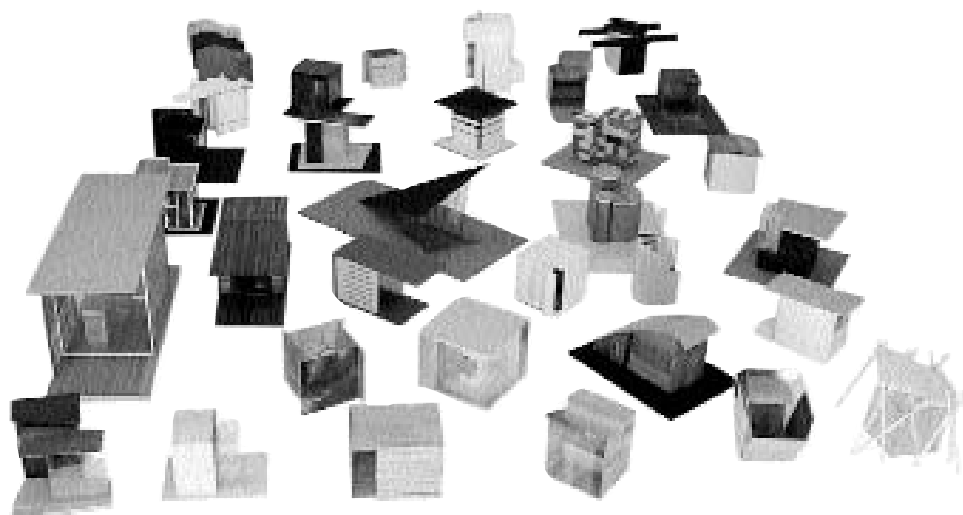

Fet a Eina

"Espais petits"

El tercer treball de *Projectes III* de l'itinerari de Disseny d'Interiors, assignatura de la qual són responsables els professors Miquel Espinet i Carmina Sanvicens, ha consistit en un exercici de microarquitectura.

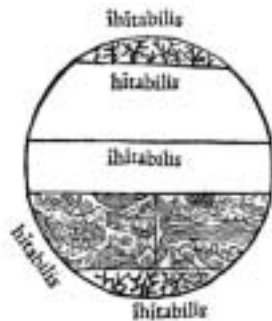
Aquest any la proposta consistia en caseta de 5 m² coberts i tancats pel guarda en els parcs forestals de Barcelona, un lloc per protegir-se, vigilar, habitar mínimament i dormir (dos torns). Calia, per tant, dissenyar una arquitectura reduïda, integrada en el paisatge i fent ús dels materials adequats. Malgrat els forts condicionants del programa, cal destacar la diversitat de les solucions plantejades i l'elevat grau d'especulació formal.

Curs 2001-2002

Disseny d'interiors i confort ambiental

Diplomatura de Postgrau

L'objectiu de la Diplomatura és l'estudi de les característiques tècniques i de les estratègies de projecció d'aquells components que proveeixen de benestar als usuaris d'espais habitables. L'ús de materials, tècniques constructives i instal·lacions adequades permet elevar els graus de confort tèrmic, acústic i lumínic, i enriquir la concepció del disseny d'interiors més enllà del treball de les formes i les solucions convencionals.

Durant el curs s'analitzaran diferents àmbits en els quals els paràmetres de confort tinguin característiques específiques en funció dels usos de l'espai (domèstic, de treball, comercial, de lleure...) i es plantejarà el desenvolupament de projectes concrets encaminats a resoldre les fonts d'incomoditat material en aquests àmbits.

Programa

Mòdul I *Anàlisi, tècniques i materials*
Mòdul II *Àmbits específics i avantprojectes*
Mòdul III *Desenvolupament del projecte*

Professors

Pere Armadàs, Joan Briz, Antoni Carrión, Pere Cerdà, Helena Coch, Ramon Domènech, J. Lluís Fumadó, Antoni Montes

Coordinació

Ramon Domènech

Pere Armadàs

18 crèdits

Dates

Del 24 octubre 2001

al 17 maig 2002

Horari

Dimecres i divendres

16:00-20:30

Matrícula

190.000 pts

Nombre de places

25

Preinscripció

A partir del 15.05.01

Gèneres d'Ex/posició: Processos i Formats

Modes de Producció, Nous Indrets, Dispositius Agents

2a edició

Diplomatura de Postgrau

Considerant que l'exposició constitueix un dels escenaris ideals de l'assaig múltiple sobre l'obra d'art en els temps contemporanis, i que s'ha (de)mostrat com l'indret de reflexió, anàlisi, teoria, simptomatologia d'època, visualitat i escenarització que més elements discursius articula simultàniament i que més agents artístics involucra, es planteja un curs de postgrau en què l'eix central es fonamenti precisament en la idea genèrica d'exposició com un dispositiu expressiu complex —escenari— i com un mecanisme catalitzador i generador de significats múltiples —reflexió—, un dispositiu a partir del qual poder establir diferents sistemes de relació, aproximació i comprensió, i modes d'intervenció des de la multiplicitat d'elements que (con)formen el teixit artístic contemporani.

Programa

Mòdul I *Teories i polítiques*
Mòdul II *Tecnocultures*
Mòdul III *Processos visuals i formats d'exposició*
Mòdul IV *Mètodes de treball i creació artística: estudis de cas*

Professors

Joan-Elies Adell, Juan Vicente Aliaga, Laura Bigorri, José Luis Brea, Neus Buira, Manel Clot, Carles Feixa, Franck Larcade, Alberto López Bargados, Ana Martínez-Collado, Neus Miró, Miquel Molins, Francesc Muñoz, Martí Peran, Octavi Rofes, Juan A. Suárez, Gabriel Villota

Coordinació

Manel Clot

18 crèdits

Dates

Del gener 2002 al juny 2002

Horari

Dimarts i dimecres

16:00-20:30

Matrícula

165.000 pts

Nombre de places

25

Preinscripció

A partir del 15.05.01

Il·lustració creativa i tècniques de comunicació visual

2a edició

Curs d'especialització professional

Il·lustració: Cesc Cruzate

La il·lustració s'ha convertit en un recurs visual imprescindible dels mitjans de comunicació (sobre paper, audiovisuals o en suport digital). La precedència diversa dels professionals de la il·lustració i el progressiu desenvolupament de noves tècniques, suports i mitjans d'expressió, justifica l'existència d'un curs on se sistematitzin pràctiques professionals, s'adquireixin destreses en tècniques tradicionals i avançades, i s'ofereixin reflexions sobre la funció de l'il·lustrador i la seva relació amb els sectors que conformen la demanda (agències de publicitat, mitjans de comunicació, estudis de disseny, editorials,...).

Professors

David Cid, Isidro Ferrer, Miguel Gallardo, Enric Jardí, Albert Rocarols, Alexis Rom, Gino Rubert, Manel Rubiales, Philip Stanton

Coordinació

Philip Stanton

15 crèdits

Dates

Del 8 gener 2002

al 4 juliol 2002

Horari

Dimarts i dijous

17:00-20:00

Matrícula

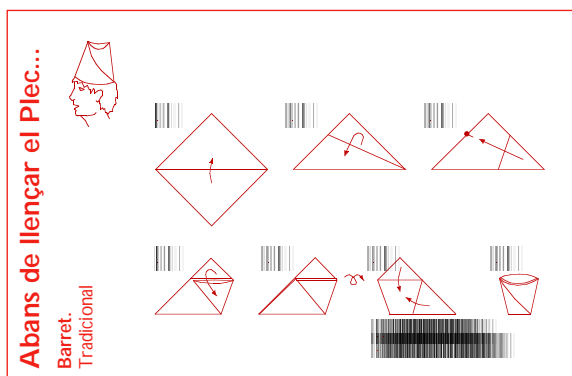
175.000 pts

Nombre de places

25

Preinscripció

Els candidats hauran de presentar abans del 5 de novembre, 10 imatges de les quals en siguin autors. Els treballs seran avaluats pel coordinador del curs que donarà l'apte d'admissió en funció del nivell tècnic i conceptual dels treballs presentats. Els treballs es podran recollir del 9 al 16 de novembre. El mateix dia 9 es farà públic el llistat d'alumnes admesos

Felice Mancino

Octubre '78. Nascó en Stigliano, risueño pueblecío de la Basilicata (región ubicada en el extremo sur de la "bota" italiana)

Septiembre '97. Dejo mi tierra y, por "razones universitarias" (y algo más), me desplazo a Milano. Actualmente soy estudiante de 4º de Diseño Industrial en el Politécnico, especializado en el sector "Diseño de Producto" y trabajando en temas como deporte, tiempo libre y exposiciones.

Septiembre '00. Barcelona. Erasmus en Eina donde la cotidiana confrontación con gente de una cultura diferente, la colaboración con profesores más diseñadores y menos "creadores", la posibilidad de hablar tranquilamente de temas de diseño y de cultura general, el continuo intercambio de ideas en un nivel más práctico y lejos de los teoremas del diseño italiano (de los que ya estaba harto), me permitieron complementar mi formación y, por lo tanto, mi personalidad.

"Próxima estación: PEU DEL FUNICULAR..." ¡nunca podrá olvidarlo! GRAZIE EINA.

Corresponsals

Su Milano

per Felice Mancino

Recia, pragmática y demasiado trabajadora (empeñada/ocupada), Milano no se concede fácilmente a los ojos de los visitantes. Tiene escondidos sus tesoros: en los jardines interiores de los palacios, en las estrechas calles de trazado medieval, o incluso romano... Ciertamente no es conocida por su historia o por sus monumentos, es la patria de la moda y del diseño. Escenario de tendencias de vanguardia, centro cultural y artístico, donde todos los "grandes nombres" lanzan y consolidan sus creaciones.

Moda

Armani, Prada, D&G, Versace, Gigli, MiuMiu, Fendi, P.Smith...

Los nombres más conocidos a nivel mundial con sus megatiendas centelleantes en *via della Spiga*, *via Montenapoleone*, *via Manzoni*, *S.Babila*, *Porta Ticinese*, *Palistro*... Y un montón de puntos de venta menores en el resto de la ciudad.

Diseño

Los centros expo-venta del diseño milanés se flanquean numerosos con las tiendas de ropa del centro.

Imprescindibles las exposiciones y los eventos periódicos como **Il Salone del Mobile** (abril), lo mejor para todos los jóvenes diseñadores.

Aperitivo

La costumbre más consolidada y típica para los milaneses. A las 19:00, con música y mucha gente, tomas un cocktail y comes lo que quieres, con *buffet* rico de pasta, carne y ensaladas. Vale la pena... ¡garantizado por un italiano!

Honky Tonky

Via F.lli Induno 10
Interior de los años 40. Luz perfecta para socializar. Cada noche, buena música Jazz en vivo. Precio medio

Chucchi

Corso Genova 1
1926. Inalterado en el tiempo. Mesas exteriores para aperitivos de otros tiempos. Precio medio-alto

Trattoria Toscana

Corso di Porta Ticinese 26
Ambiente fashion animado, música y un montón de estudiantes, sobretudo extranjeros, hacen de marco al mejor aperitivo de Milano. ¡No os lo perdáis! Súper barato

3rd International Conference on Design History and Design Studies Mind the Map: Design History Beyond Borders

Istanbul, 9-12 de Julio 2002

Després de l'èxit de les edicions de Barcelona (1999) i L'Havana (2000), es convoca el Tercer Congrés d'Història i Teoria del Disseny, sota el lema: "Atenció al mapa: la història del disseny més enllà de les fronteres".

Resum del programa

L'últim quart del segle XX ha estat testimoni d'un ràpid desenvolupament de la historiografia sobre el disseny, coincidint amb l'emergència de les xarxes d'informació i la globalització.

La història del disseny ha extès els seus continguts incloent nous temes com ara el colonialisme, l'impacte dels productes importats i de la indústria en els països en vies de desenvolupament, l'amenaça que la globalització imposa sobre les artesanies tradicionals, el potencial dels països amb indústria emergent, etc. Els temes que es tractaran són:

Històries del disseny locals, regionals i nacionals: memòria i identitat; inicis del disseny, activitats, pràctiques, educació i institucionalització en àrees concretes. Com arriba la idea de "disseny"? Quan i per què? Quin va ser el seu rol i com va evolucionar?

Història global del disseny: els problemes a l'hora d'escriure una història global del disseny. Història del disseny o històries del disseny? Alternatives al model Pevsneria (o Occidental) d'història del disseny. Enfocaments no-occidentals, no-eurocèntrics; històries transculturals del disseny.

Història del Disseny i pràctica del disseny: relacions entre història i pràctica, el rol de la història del disseny en l'educació. Què esperen de la història del disseny els professionals?

Historiografia del disseny: mètodes i tècniques de recerca i d'escriptura. Tendències i prioritats.

La història del disseny i les seves fronteres: interessos en comú, similaritats i diferències amb l'antropologia, la sociologia, etnografia, cultura material i estudis culturals: Contribució de la història del disseny a la pràctica històrica en general. Localització de la història del disseny en relació a la història de l'art i la història de l'arquitectura: influències i interaccions.

Teories i filosofies de la història del disseny: El paper de la teoria en la història del disseny, els impactes de la natura canviant del disseny, la història material com a font per les reinterpretacions.

Els interessats en participar-hi poden sol·licitar més informació a:

Dr. Tevfik Balcioglu
Research Support Office
Kent Institute of Art & Design
Tort Pitt, Rochester
KENT ME1 1DZ - UK
Tel. 01634-830022 ext 442
Fax 01634 - 820300
Tbalcioglu@kiad.ac.uk
www.kiad.ac.uk/mindthemap

Dra. Anna Clavera
Dept. de Disseny i Imatge (UB)
Tel. 934483328
Fax 939945112
Gprodiss@trivium.gh.ub.es

Digitalizació
Escàner cilíndric i pla
Photo CD, Pro-Photo CD

Filmació
Negatius i diapositives

Retoc electrònic
Tractament digital d'imatges
Preparació arxius digitals

Copiat directe digital
Còpies plotter
Còpies LIGHT JET-LASER LAB
Sublimació
Paper Normal (Fiery/KODAK)

Tel. 93 201 63 88
egm@ibernet.com
egmprod@ibernet.com
www.egm.es

Fotoacabats
Muntatge
FOAM/Melamina/Forex
Plastificats

IDENTITAT
CORPORATIVA

IDENTITAT
CORPORATIVA

PACKAGING

PUBLICACIONS
INSTITUCIONALS
I EMPRESARIALS

FÉ
ISSENY

MGG

Tel. 93 208 15 30
jmg@garrofe.com

Anestore S.L.

Tel. 93 414 32 62
papershop@anestore-group.com
www.anestore-group.com

Tel. 93 412 33 44
Fax 93 412 12 60
Fontanella 12 bis 5è Barcelona